

Εν Μονάχῃ Βαυαρίας
Salvatorstr. 3/II
12^η Ιουνίου 1913.

Στοχασμῶν καὶ περισπούδαστέ μοι
ἀνερ,

ἔχει δίκαιον. Τὴν ἀξίαν μου οὐ γνωρί-
ζουσιν ἔδω. διὰ τοῦτο παρακατῶ ὑμᾶς,
ὅπως μέσον διὰ τοῦ ἐν Βερολίῳ πρε-
βυτοῦ Νικολάου Θεολόγου (Παύλου ἀπὸ
Griechische Gesandtschaft) μετέβησθε
εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀνδρες ἐν τῇ Ἑλλάδι.
Ὁ Ν. Θεολόγος με γνωρίζει οὐ προσωπικῶς,
ἀλλὰ ἐκ νοτιώσεως τοῦ κ. Βαδλαχ, πρῶτον
ἐπισκοποῦ τῆς Ἑλλάδος. καὶ ἐκ τῶν ἐργασιῶν
τῆς ὁποίας ἔπραξα ὡς χειρῶν τῆς ἐπι-
τροπῆς τῶν φαρμακείων τοῦ Ἑλληνικοῦ

οφθαλμοῦ. καὶ μοι ἔδωκε μίαν φασὶν κοτακί-
νιον γράμμα.

Πρὸς ἐξ ἐλπίς εἶναι ἐπιτόλις τοῦ ἀρχιερέως
σλαβικοῦ τοῦ Λεβήτος. καὶ φίδας μοι ἔδω-
κέν τις πρὸς παρὰ λείοντος ὅπως γράψω αὐ-
τῶν ἵνα μοι ἀπονεμηθῇ ὁ χροστος
σλαβικός. Ἐπὶ ὅπως δὲ ἐπιδέξω τοιαύ-
της ἀμύτης, ἀλλὰ ὅπως ἐγκαταλάβω ἐν Ἑλλάδι
ὡς λαοφιλὲς καθήκοντος εἶναι τῆς παλαι-
ας τοῦ ἔργου μου γεωγραφίας τῆς πα-
λαιάς καὶ νέας Ἑλλάδος.

Παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως ἔχητε ἔχε-
μύδας. Ὅπως ὑξέψετε ὑμᾶς ὁδὸν
τῶν. Ὅπου εἶναι ἄλλα, ὑπάρχει καὶ

Δὲν ἔχεται ἡ ἐν Τερματῖα.

Περὶ τῆς ἐποχῆς μου τῆς ἀξίας μου
σταθερὸς ὁ φίλος μου Χαλκιδάκης ἐν τῇ
διδασκαλίᾳ τοῦ ὁποῖον ἐπεβέβηκεν ἐν τῇ
μαρτυρίᾳ, ὅτι ὁ κ. Βελουχ[†], κατηχητὴς τοῦ ἐν
Ῥώμῃ Πανεπιστημίου, ἐστὶν ὁμοῦ τῆς
γεωγραφικῆς ἐπιστήμης μου.

Περὶ τῆς ἐκδόσεως μου νὰ συζητήσωμαι,
ἐλπίζω μίαν ἄλλην φοράν, ὅταν ἔσται καλὴ
ἔρευνα.

Κατὰ περατικὰ δι' ἑμᾶς καὶ διὰ
τῆς κυρίας ἡμῶν. καὶ τῆς δεινῆς προσήσσης.

Ἐπιχαίρω μετὰ πολλῆς ἡμέρας καὶ
ἀγάπης

ὁ λωὸς ἡμέτερος

Α. Βύρχνερ.

× δεινὸν ἀντιπρόσωπος μου.